

2.2. *Miljøbeskyttelsesloven, jordforureningsloven, genteknologiloven, vandforsyningsloven, havmiljøloven, lov om kemiske stoffer og produkter, miljømålsloven, kvoteloven og lov om aktindsigt i miljøoplysninger.*

2.2.1 *Miljøklagenævnet.*

Miljøklagenævnet er oprettet ved den første miljøbeskyttelseslov (ikrafttræden den 1. oktober 1974) som et uafhængigt, sagkyndigt organ. Nævnet er klagemyndighed for en række afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven, jordforureningsloven, genteknologiloven, vandforsyningsloven, havmiljøloven, lov om kemiske stoffer og produkter, miljømålsloven, kvoteloven og lov om aktindsigt i miljøoplysninger.

Med vedtagelsen af lovforslagene til udmøntning af kommunalreformen på miljøområdet (Lov nr. 569 af 24. juni 2005 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov nr. 564 af 24. juni 2005 om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om vandløb, lov om sommerhuse og camping m.v. og forskellige andre love, lov nr. 565 af 24. juni 2005 om ændring af lov om miljø og genteknologi, lov nr. 568 af 21. juni 2005 om ændring af lov om forurenet jord samt lov nr. 570 af 24. juni 2005 om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v. blev Miljøklagenævnet med virkning fra den 1. januar 2007 eneste klageinstans for en række sager efter miljølovgivningen. Dette medfører, at Miljøklagenævnet fra dette tidspunkt vil få tilført et større antal klagesager, som hidtil har været behandlet af Miljøstyrelsen, henholdsvis Skov- og Naturstyrelsen.

Miljøklagenævnet består af en formand og en eller flere stedfortrædere for denne samt et stort antal beskikkede medlemmer. De beskikkede medlemmer udpeges for en 4-årig periode af miljøministeren som alt-overvejende hovedregel efter indstilling fra på den ene side visse erhvervsorganisationer og på den anden side Miljøstyrelsen eller Skov- og Naturstyrelsen.

Den enkelte sag behandles af formanden (stedfortræder) samt to eller fire beskikkede medlemmer.

Efter gældende ret kan Miljøklagenævnets formand (stedfortræder) kun i begrænset omfang træffe afgørelse på nævnets vegne, jf. miljøbeskyttelseslovens § 106, stk. 3. Ifølge denne bestemmelse er formandens kompetence begrænset til »særlige tilfælde«. Dette omfatter f.eks. sager, hvor nævnet gennem behandling af et større antal ensartede sager har fastlagt en praksis, samt sager, hvis afgørelse beror på en ren juridisk-administrativ vurdering, herunder f.eks. af-

visning af sager som følge af overskridelse af klagefrist, manglende klageberettigelse.

De nye sager, som vil tilgå nævnet, vil i større omfang være karakteriseret ved, at der er tale om mindre sager, som ikke har en sådan teknisk kompleksitet, at der er behov for særlig sagkyndige medlemmer til sagens afgørelse, ligesom nævnet ikke har udviklet en fast praksis. Formandens nuværende kompetence til at træffe afgørelse på nævnets vegne er imidlertid for snæver til at kunne omfatte disse sager.

Det foreslås derfor, at formandens kompetence udvides således, at formanden kan træffe afgørelse i alle sager, der ikke er større eller principielle. Dette svarer til den afgrænsning af Miljøklagenævnets kompetence i det hele taget, som er fastsat i miljøbeskyttelsesloven og jordforureningsloven. Ved vurderingen af, hvad der skal anses for større eller principielt, kan der derfor henvises til forarbejderne til miljøbeskyttelsesloven og til den praksis, der har dannet sig herom. Se bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3. I overensstemmelse med hidtidig praksis vil formanden efter forslaget endvidere kunne træffe afgørelse i sager, der alene beror på en juridisk vurdering, f.eks. spørgsmål om fortolkning af hjemmel til påbud m.v. Dette skyldes, at der ikke er jurister blandt de sagkyndige medlemmer af nævnet, hvorfor et krav om egentlig nævnshandling i disse tilfælde ikke er hensigtsmæssigt.

2.2.2 *Visitationsproceduren*

Lovforslaget lægger endvidere op til, at der skal indføres en visitationsprocedure for, hvilke sager der skal behandles i selve Miljøklagenævnet i lighed med, hvad der gælder på Naturklagenævnets område. I Naturklagenævnet foregår visitationsprocessen ved, at udvalgets medlemmer løbende får tilsendt oversigter over sager med angivelse af formandssager til kommentering. Miljøklagenævnet er anderledes sammensat end Naturklagenævnet, og det foreslås derfor, at miljøministeren får bemyndigelse til at nedsætte et eller flere udvalg blandt nævnets medlemmer, som kan henvise sager til en egentlig nævnshandling, samt fastsætte regler for udpegning af medlemmer til udvalgene samt for udvalgenes virksomhed.

Det er tanken, at et sådant udvalg løbende vil få forelagt kortfattede oplysninger om samtlige sager, der indbringes for nævnet. Af oplysningerne vil skulle fremgå, hvad sagen vedrører, og hvem sagen er visiteret til - nævnet eller formanden. Udvalgsmedlemmerne vil herefter have mulighed for at henvise sager, der ikke er visiteret til egentlig nævnshandling, til behandling i selve nævnet. Det vil være tilstrækkeligt, at blot ét af udvalgets medlemmer ønsker en sag behand-